

آسیب شناسی بدنه و نمای شهری از دیدگاه معماری

محسن آجورلو^۱، محمد قمیشی^{۲*}

^۱- گروه معماری، واحد صفادشت، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران، Tsetmcal@gmail.com

^{۲*}- گروه معماری، واحد دماوند، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران، Ghomeishi@gmail.com

چکیده:

روند رو به رشد جمعیت شهری و سرعت شتابان ساخت و ساز با حجم‌های وسیع و پراکنده در کنار کیفیت پایین مصالح بکار گرفته شده در گوشه گوشه شهرها باعث تنزل ساختار و سیمای شهری شده است. جایی که باید فرهنگ را یافت، گوشه‌ای از تاریخ را نمایندگی کرد، با ساختمانهایی مواجهیم که نه گذشته و نه به آینده تعلق دارند و کماکان عوامل تاثیر گذار بدون تغییر و ممیزی همان مسیر را طی میکنند. در چرایی تغییر ذائقه و دور شدن از مسیر تاریخ، فرهنگ و هویت که از ارکان نظام اجتماعی و فرهنگی در ایام نچندان دور میتوان از آن یاد کرد، باید گریزی به مسیر منتهی به وضعیت کنونی زد و علل و عوامل این تغییر مسیر را در آن جستجو کرد. جایی که فرهنگ و تاریخ تنها در ادبیات ضوابط و مقررات شهرسازی باقی ماندند و شهرسازی ایران در مسیر بدون بازگشت به تاریخ و فرهنگ و در سایه آرامش خودساخته ناشی از مدگرایی و تقلید، سیمای شهرسازی را با چالش جدی مواجه کرد. هدف از نگارش مقاله واکاوی عوامل پیدا و پنهان با روش توصیفی و تحلیلی با کمک ابزار کتابخانه‌ای است تا با شناخت مختصات فرهنگی و اجتماعی گذشته و حال به یافتن پاسخی برای ناکامی برای رسیدن به یک سیمای شهری آمیخته با ارزش‌های تاریخی و فرهنگی خود دست پیدا کنیم. در جایی که متغیرهای جمعیتی، اجتماعی بیشترین اثر را بر ساختار و سیمای شهری گذاشتند، باید با کمک همین ابزار نسبت به توقف وضعیت موجود اقدام و با ایجاد یک ساختار متصل به هویت و تاریخ در بدنه اجتماعی و دولتی و قرار دادن ضوابط بدون تبصره مسیر اصلاح بدنه شهری را آغاز کرد.

واژگان کلیدی: نما، سیمای شهری، آسایش بصری، هویت شهری